

fart Sindsygeanstalt, hvor Komparenten fra 1902 til 1911 var Opsynsmand. Det er denne Hr. Halm, der noterer alt muligt op i sin Lommebog; han har altsaa været ansat i 9 Aar paa Middelfart Sindsygeanstalt, og der har han nok ogsaa gaaet og noteret forskelligt op, og hvis det nu ikke river ud mellem det ærede 16de Medlem for Hovedstaden og disse Mænd, kan vi vente os, at denne Sag om Nyborg Straffeanstalt vil blive efterfulgt af en anden Sag om Middelfart Sindsygeanstalt. Thi hvis det ærede Medlem vil øse af de samme Kilder, som han har øst af med Hensyn til Forholdene ved Nyborg Straffeanstalt, vil han kunne faa kenne Historier at fortælle om Middelfart Sindsygeanstalt.

Jeg skal tillade mig at anmode den ærede Formand — jeg skal i øvrigt nu snart slutte — om jeg maa oplæse en Afskrift af en Skrivelse fra Nyborg Byfogedkontor fra 3. Juni 1919 til Hr. Fængselsdirektør Fussing:

„I Henhold til Hr. Fængselsdirektørens Skrivelse af 1. ds. skal jeg hoslagt tillade mig at fremsende fhv. Fængselsbetjent Halms Artikel i „Nyborg Avis“ for 15. Maj d. A.

Endvidere vedlægges 2 fra Halm modtagne trykte Artikler, som Redaktøren har overladt mig, da han ikke agter at gøre Brug af dem.

Halms Skrivelser kan der efter min Mening ikke tillægges nogen som helst Vægt, da han uden al Tvivl er sindssyg, et Forhold, jeg kom paa det rene med under min Undersøgelse af Forholdene paa Nyborg Straffeanstalt. — Halm op-søgte mig i den Periode næsten daglig, og jeg blev hurtig klar over, at hans gentagne mundtlige og skriftlige Anbringender som Regel var det rene Fantasteri, hidrørende fra, at han utvivlsomt led af Forfølgelsesvanvid.

For at dette mit personlige Indtryk kunde fremgaa af Forhøret, tilførte jeg saaledes en Forklaring af Halm, gaaende ud paa, at der eksisterede et Komplot af overordnede og Kolleger, som blandede Opium eller Kloral i den Kaffe, som Halm og A. B. Jensen fik serveret, naar de havde Nattevagt, alt i den Hensigt, at de skulde falde i Søvn paa deres Vagt og dette give Anledning først til disciplinære Straffe og senere til Afskedigelse. En lignende Hi-

storie, som jeg ikke erindrer, om jeg har medtaget i Forhøret, gik ud paa, at Fængselsinspektøren efter Aftale med Postvæsenet fik Lejlighed til hemmelig at aabne og lukke Halms Post forinden dens Aflevering til ham.

Ved Siden af saadanne Ideer viste Halm baade under mine Samtaler med ham og under Forhørene, at han var i Besiddelse af megen Snedighed, og at han ogsaa paa visse Omraader var meget vel begavet.

Denne Skrivelse slutter saaledes:

„Vidnesbyrd i samme Retning fra andre, der kender Halm tilstrækkelig nøje, maa sikkert ogsaa kunne tilvejebringes.

Bemærkningen i Halms Artikel i „Klassekampen“ om, at der i Forvejen er meddelt mig et „Program“ for min „Forhørs metode“, samt at jeg stadig stod i Rapport til og blev kontrolleret af Fængselsdirektøren, har jo selvsagt intet med Sandheden at gøre, men tjener til yderligere Bestyrkelse af mit fornævnte Indtryk af ham.

Til Slutning skal jeg blot bemærke, at Følgerne af Undersøgelsen blev, som jeg sikkert ventede, at netop de Funktionærer, som havde vist sig uskikket til Fængselstjenesten, fik deres Afsked.

Det mig tilsendte Eksemplar af „Klassekampen“ tilbagesendes hoslagt.

Deres ærbødige

J. Nielsen.

Det er en Erklæring fra Dommeren, der har haft hele Sagen til Undersøgelse ved Retten, og som jeg tillader mig at paaberaabe mig. Hans Ord er: „Til Slutning skal jeg blot bemærke, at Følgerne af Undersøgelsen blev, som jeg sikkert ventede, at netop de Funktionærer, som havde vist sig uskikket til Fængselstjenesten, fik deres Afsked“. Det rigtige er sket og ikke noget andet end det rigtige, og der er derfor ikke mindste Grund til disse stadi-ge Klager, som fremføres her i Rigsdagen, men der er et gammelt Ord, som siger: Sig mig, hvem du omgaaes, saa skal jeg sige dig, hvem du er. Det ærede 16de Medlem for Hovedstaden har søgt Kverulanters Selskab udenfor denne Sal. Jeg overlader ærede Medlemmer at dømme om, hvad for en Person det ærede 16de Medlem